

Baggrundspapir 3 - til forslag til forbedring af reformen førtidspensions- og fleksjobreformen.

Borgeren skal kunne søge om ressourceforløb og dermed kunne klage over ressourceforløb

Reformen af førtidspension og fleksjob har drastisk nedbragt antallet af personer, der får tilkendt førtidspension. Samtidig er det et faktum, at der stadig er en stor gruppe mennesker, der har været sygemeldte på overførselsindkomst i årevis. Efter et langt arbejdsliv og en periode på sygedagpenge er der altså mange, der strandes i systemet på en lav ydelse, lav arbejdsevne og ingen afklaring.

Hensigten med reformen var bl.a. at nedbringe antallet af førtidspensioner. I stedet skulle der tilbydes ressourceforløb, som skulle udvikle arbejdsevnen hos de grupper, der har komplekse problemer. Med ressourceforløbene var det således meningen, at disse mennesker skulle tilbydes en reel rehabiliterende indsats, så man både kunne skabe meningsfyldte forløb for dem og samtidig undgå, at kontanthjælp skulle blive en varig ydelse.

Der er imidlertid fortsat alt for mange mennesker, der ikke tilbydes et ressourceforløb, selvom de burde være i målgruppen. Ifølge et [statusnotat for marts 2017 fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering](#) er der siden starten af 2016 påbegyndt ca. 700 ressourceforløb om måneden. Det lever langt fra op til den oprindelige målsætning på 14.500 personer om året, som var reformens forudsætning. Hvis man regner ud fra reformens intention på 14.500 ressourceforløb om året, etableres der altså over 6.000 for få ressourceforløb pr. år. Til gengæld er der skåret drastisk i antallet af tilkendte førtidspensioner, hvilket også var hensigten.

Samme notat viser også, at den samlede "bestand" af personer, som tidligere var enten fleksjobberettigede eller på førtidspension, stort set er af samme størrelse som den gruppe, der nu får fleksjob, førtidspension eller ressourceforløb. Det vil altså sige, at man med reformen *reelt ikke har skabt den nye målgruppe af udsatte ledige*, som skulle have en meningsfuld, helhedsorienteret indsats i ressourceforløb – man har blot flyttet gruppen af førtidspensionister til en anden kategori - på en lavere ydelse.

Med ressourceforløb og ressourceforløbsydelse har kommunerne fået adgang til en ordning, som ikke er omfattet af den sædvanlige retssikkerhed for borgeren. Det er hverken muligt at søge om eller at klage over at blive placeret i ressourceforløb. Kun den specifikke indsats i selve ressourceforløbet kan der klages over. Det betyder, at kommunerne har fået udvidet deres beføjelser til at bestemme over borgeren, uden at denne reelt sikres en retssikkerhed i det sædvanlige klagesystem. Denne udvikling vækker bekymring i forhold til systemets mulighed for at udøve magt over enkeltindivider. Det betyder, at de mennesker, der har færrest ressourcer, har fået de ringeste retssikkerhedsmæssige betingelser.

Derfor foreslås det, at borgeren selv skal kunne søge om ressourceforløb og dermed skal kunne klage over både tilkendelse og afslag. Det vil betyde, at der vil gælde de samme retssikkerhedsmæssige principper for ressourceforløbsydelse og ressourceforløb, som der gælder for andre overførselsindkomster. Og det vil betyde, at der kan tilbydes en rehabiliterende indsats til alle, der har behov for det og som selv ønsker det.